

Arrest

nr. 130 710 van 1 oktober 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 november 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 4 oktober 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 11 oktober 2013.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op de vraag tot horen van 26 februari 2014.

Gelet op de beschikking van 25 juli 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. DEMEERSSEMAN, die *loco* advocaat D. VAN EENOO verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 4 oktober 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) ongegrond wordt verklaard, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 11 oktober 2013.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van voormelde wet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie niet in kennis gesteld of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen.

Met toepassing van hetzelfde artikel moet de Raad onverwijld uitspraak doen “waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld”.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 26 februari 2014 dient de verzoekende partij een vraag tot horen in. Ter terechtzitting van 20 augustus 2014, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 10 februari 2014 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld: *“VzP stelt dat zij wel degelijk heeft geantwoord op de brief van de griffie en verwijst in dit verband naar de bij de vraag tot horen van 26 februari 2014 gevoegde stukken, met name een afgiftebewijs van een aangetekende zending d.d. 6 december 2013 en een mededeling van Bpost dat het mogelijk is dat er problemen optreden met de barcode bij het “e-tracken”. Dit probleem kan niet aan de VzP verweten worden. Zij heeft wel geantwoord op de brief van de griffie. VzP legt tevens een kopie neer van het arrest nr. 227 585 van RvS van 28 mei 2014 en stelt dat dit een gelijkaardige zaak betreft. Aangaande de gegrondheid van de vordering stelt VzP dat de arts-adviseur de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de medische behandeling in Kaboel heeft onderzocht, doch dat VzP sinds 1967 in de provincie Baghlan heeft gewoond. Volgens VzP is de analyse van de arts-adviseur aldus niet relevant. VwP stelt zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad wat betreft de procedurekwestie. Aangaande de gegrondheid van de vordering stelt VwP dat de arts-adviseur er niet toe is gehouden per provincie de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de medische behandeling na te gaan; een analyse van het land van herkomst volstaat.”*

2.2 Artikel 39/81, derde lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.”

Artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.”

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de beschikking van 5 december 2013, waarbij aan de verzoekende partij een afschrift van de nota met opmerkingen werd gezonden, de verzoekende partij in kennis werd gesteld van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier en aan de verzoekende partij de termijnen werden meegedeeld voor het indienen van een kennisgeving om al dan niet een synthesememorie neer te leggen en, desgevallend, voor het indienen van een synthesememorie, op 5 december 2013 aangetekend werd verstuurd naar de gekozen woonplaats, met name ten kantore van advocaat D. VAN EENOO, Aartrijkestraat 3, 8820 TORHOUT. Dit is de gekozen woonplaats zoals opgegeven in het verzoekschrift. Naar analogie met het bepaalde in artikel 39/57, § 2, 2° van de vreemdelingenwet wordt de verzoekende partij geacht deze aangetekende brief ten laatste op 10 december 2013 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet bepaalde termijn van acht dagen begint te lopen. *In casu* was de laatste nuttige dag voor het indienen van een kennisgeving om al dan niet een synthesememorie neer te leggen 17 december 2013.

In de mate waarin de verzoekende partij betoogt dat zij de griffie tijdig in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesememorie wenst neer te leggen en de verzoekende partij in dit verband verwijst naar een bij de vraag tot horen gevoegd en door Bpost op 6 december 2013 afgestempeld afgiftebewijs van een aangetekende zending, merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op dat *in casu* kan worden aangenomen dat voormeld document het afgiftebewijs betreft van de aangetekende zending waarin de verzoekende partij de griffie in kennis stelt dat zij in onderhavige zaak geen synthesememorie wenst neer te leggen. Het op de bij de vraag tot horen gevoegd afgiftebewijs van een aangetekende zending vermeld nummer “2441/13” stemt immers overeen met het door de advocaat van de verzoekende partij opgegeven referentienummer en ook de naam en de voornaam van de verzoekende partij kunnen worden ontwaard. De Raad stelt verder vast dat de kennisgeving om al dan niet een synthesememorie neer te leggen op 6 december 2013 bij aangetekend schrijven werd verstuurd en aldus tijdig, *i.e.* binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet bepaalde termijn, werd ingediend.

In het belang van de goede rechtsbedeling wordt de behandeling van de zaak te dien einde uitgesteld, worden de debatten heropend en worden de partijen opnieuw opgeroepen ter terechtzitting te verschijnen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De debatten worden heropend.

Artikel 2

De zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een oktober tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,
dhr. M. DENYS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET